

תת"ע 4457/03/12 - מדינת ישראל נגד אושר בן דוד

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

20 יולי 2016

תת"ע 4457-03-12 מדינת ישראל נ' בן דוד
בפני כב' השופטת דלית ורד

מדינת ישראל

בעניין: מאשימה

נגד

אושר בן דוד

נאשם

הכרעת דין

הנאשם הועמד לדין בגין נהיגה בשכרות, עבירה על סעיפים: 62(3), 64ב(א) ו-39א לפקודת התעבורה [נוסח חדש], התשכ"א-1961 (להלן - **פקודת התעבורה**) וכן תקנה 169א' לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961 (להלן - **תקנות התעבורה**).

בכתב האישום נטען כי ביום 4.2.12, שעה 07:45, נהג הנאשם בצומת הרחובות בן עטר - רבנו חננאל בתל אביב, וזאת בהיותו שיכור, בכך שבדגימת אויר נשוף שלו נמצא ריכוז של 565 מיקרוגרם אלכוהול.

הנאשם אישר במסגרת תחקורו כחשוד תחת אזהרה, כי שתי כוסות בירה במהלך בילוי במועדון. השוטר הריח כי מפיו של הנאשם נדף ריח אלכוהול חזק מאד. הנאשם כשל בדיקת הנשיפון והצליח במבדקי המאפיינים. התרשמות השוטר הייתה כי הנאשם נתון תחת השפעה בינונית של אלכוהול.

להלן לוח הזמנים כפי שהוצג על ידי התביעה: הנאשם נדרש לעצור את נהיגתו בשעה 07:45, בדיקת נשיפון נערכה בשעה 07:47. נוכח כישלונו של הנאשם בבדיקה, השוטר רס"מ טירן שלום (להלן - **השוטר**) הודיע לנאשם כי הוא מעוכב לצורך בדיקת שכרות וכי נאסר עליו לשתות, לאכול או לעשן. השוטר הסיע את הנאשם לתחנת המשטרה, ושמר על קשר עין כל מהלך הנסיעה. בדיקת המאפיינים נערכה בתחנת המשטרה, זאת החל מהשעה 07:58, ותוצאותיה היו תקינות. השוטר דרש מהנאשם למסור דגימת אויר נשוף לשם בדיקת שכרות, הסביר לנאשם את משמעות הסירוב להיבדק, והנאשם אישר בחתימתו את הסכמתו להיבדק. בדיקת הנשיפה החלה בשעה 08:05 והסתיימה בשעה 08:11. הבדיקה בוצעה במכשיר ינשוף הנמצא באופן קבוע בתחנת המשטרה. הנשיפה הראשונה כשלה עקב נפח נשיפה לא תקין, אך לאחריה נשף הנאשם שתי נשיפות תקינות ורציפות.

ההגנה לא העלתה טענה כלשהי בנוגע ללוח הזמנים שהציגה התביעה. כן לא הייתה בפיה טענה כי לא התקיימה המתנה בת 15 דקות עובר לביצוע בדיקת הנשיפה.

השוטר ערך בדיקת כיוול יומית למכשיר הספציפי שבו נערכה בדיקת הנשיפה סמוך לשעה 07:10 באותו בוקר. בדיקת כיוול נוספת נערכה לאחר ההפעלה, בשעה 09:53. בנוסף, ביצע השוטר בדיקות נשיפה עצמית הן לפני ההפעלה של

מכשיר הנשיפה, והן לאחריה.

במסגרת ראיות התביעה העידו (עוד בחודש ינואר 2014) עובד מעבדת מכשור ואכיפה - ערן דקל וכן השוטר.

במסגרת ראיות ההגנה העיד הנאשם לבדו. יובהר כי ניתנו להגנה הזדמנויות לא מעטות להציג ראיות מטעמה ולמצות את טענותיה. על פי החלטתי מיום 17.9.14 היה על ההגנה להודיע אם ברצונה כי יערך בתיק זה דיון עקרוני בשאלה אם תעודות בלון הכיול, הן בגדר רשומה מוסדית, דיון אליו התייחס בית המשפט העליון ב-רע"פ 3981/11 **שרביט נ' מדינת ישראל** (להלן- **עניין שרביט**), אך ההגנה לא מסרה מענה כלשהו לעניין זה.

למען השלמת התמונה יצוין כי בהחלטתי האמורה קבעתי כי על הנאשם יוטל לבצע הפקדה להבטחת הוצאות הדיון, לרבות בגין זימון עדים מחו"ל, אם יתברר בסופו של יום כי עליו לשאת בהוצאות אלה. מספר דיונים שנקבעו לשמיעת פרשת ההגנה נדחו, נוכח טענות שהועלו על ידי ההגנה בנוגע לתעודות בלוני הכיול. בסופו של יום טענה ההגנה שאין להשיב לאשמה. לאחר שניתנה החלטה בבקשה, נקבע דיון הוכחות לחודש ינואר 2016. ההגנה לא זימנה עדים לאותו דיון ולכן העיד הנאשם לבדו. אציין כי התרתי להגנה לזמן באמצעות בית המשפט, את מר עמוס גזית, היבואן של בלוני הכיול, אך ההגנה לא זימנה את העד. באותו דיון עתר בא כוח הנאשם לקבל את פרטי עורך תעודות הבלון דן, ופרטיו נמסרו לו על ידי התביעה. על פי האישור שסומן ס/2 עורך התעודות הוא מר תומס ספרסטון, אשר עבד בחברת Scientific and Technical Gasses Ltd (להלן- s.t.g) החל משנת 2008. בא כוח הנאשם הודיע בסיומו של הדיון כי בכוונתו להגיש בקשה לזימון עדים שיידרשו להמציא מסמכים, בהתאם להוראות סעיף 108 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982. על מנת לאפשר להגנה למצות את ראיותיה, נקבעו שני דיוני הוכחות לחודש מרץ 2016 (לימים 6.3 ו- 31.3), אך בפועל לא זומן עד כלשהו לדיון שנקבע ליום 6.3.16.

אדון בטענות ההגנה העיקריות בסיכומיה:

1. תקינות בדיקת הכיול היומית:

ההגנה טענה כי השוטר רשם על פלטי הכיול את הערך הנקוב של האלכוהול בבלון הגז, היינו 355.75 מק"ג, אך לא רשם את המספר הסידורי של תעודת הבלון הרלוונטית. עיון בפלט הכיול שנערך בסיום ההפעלה מלמד כי השוטר אכן רשם את המספר הסידורי של התעודה (D187962), והתעודה עצמה הוגשה כראיה וסומנה ת/5.

בהתייחס לבדיקת הכיול היומית שנערכה לפני ההפעלה, ההגנה טענה כי בבלון הכיול עצמו קיימים שולי אי ודאות של 2%, ולפיכך הקצה העליון האפשרי של ריכוז האלכוהול בבלון הוא 362.86 מק"ג אלכוהול. אחת התוצאות שהתקבלה בבדיקת הכיול שנערכה בשעה 07:10 בבוקר, עמדה על 343 מק"ג אלכוהול. לפיכך, נטען כי הפער בין הקצה העליון האפשרי של ריכוז האלכוהול בבלון הכיול לבין התוצאה של 343 מק"ג עולה על 5%, ולכן הבדיקה אינה תקינה.

ב-עפ"ת (י-ם) 25457-04-10 **מדינת ישראל נ' עינת מלכה עוזרי** (להלן - **עניין עוזרי**), הוסבר בנוגע לבדיקות הכיול המבוצעות על די המשטרה, כדלקמן:

"המשטרה מכיילת את מכשירי הינשוף אחת לחצי שנה, אולם בדיקת אימות הכיול נעשית מדי יום. האובייקט שביחס אליו נעשית בדיקת האימות הוא בלוני גז יבש, ששיעור האלכוהול הידוע בהם הוא 350 מק"ג לליטר גז. ליתר דיוק, לכל בלון כיול מוצמדת תעודה מאת היצרן, ובה נקוב שיעור האלכוהול המצוי בו בדיוק רב

יותר. דא עקא, מוסכם וידוע כי גם הנתון הנקוב איננו מדויק באופן מוחלט.."

בדיקת האימות נעשית כך: הבודק מזין באופן ידני אל מכשיר הינשוף את שיעור האלכוהול הקיים בבלון הגז לפי הערך הנקוב בתעודה. אחר-כך מוזרם הגז מן הבלון אל מכשיר הינשוף, ונעשית בדיקה. והיה אם מצא המכשיר כי תוצאות מדידתו רחוקות בחמישה אחוזים או יותר מן הערך שהוזן אליו, יודיע על טעות בבדיקה ו'ינעל'. אם תוצאות המדידה אינן רחוקות כדי חמישה אחוזים מן הערך שהוזן אל הינשוף, תחשב הבדיקה לתקינה והמכשיר יהיה מוכן לפעולה."

כן הוסבר כי בהתחשב בשיעור הסטייה האפשרי של ריכוז האלכוהול בבלון הכיול (2%), הפער בפועל עשוי להגיע לשיעור העולה על 5%, ועל אף זאת המכשיר לא ינעל והתוצאה תחשב כתקינה. לפיכך, החליט בית המשפט המחוזי לקבוע שולי אי ודאות מובנים בשיעור של 7%, היינו 5% בגין הפער האפשרי בין הערך המוזן לבין הבדיקה שמבצע הינשוף מבלי שהוא ננעל, בתוספת 2% בגין הסטייה שבבלון הכיול.

בית המשפט המחוזי אימץ את עמדת המדינה כי יש להעמיד את רף האכיפה על 290 מק"ג אלכוהול בליטר אוויר נשוף, וציין: "רשמנו אפוא לפנינו את מדיניות האכיפה העדכנית, הנכונה והראויה בנסיבות, ובשים לב לשולי אי-הוודאות הנצרכים (בכלל זה עניין אי-דיוק בלוני הכיול), והמחייבת את המדינה מעתה ואילך בכל אתר ואתר."

במקרה דנן, ריכוז האלכוהול שנמדד בגופו של הנאשם עולה כמעט פי שניים מרף האכיפה שלעיל. הפער האפשרי שההגנה טענה וכפי שפורט לעיל, מגיע לכדי 5-6%. מכאן שדין טענה זו להידחות.

2. גרסת הנאשם

ההגנה טענה כי אין כל סיבה שלא לקבל את גרסת הנאשם ובהתבסס עליה לקבוע כי לא היה שיכור. נטען כי הנאשם שתה שתי כוסות של משקה דל אלכוהול בסביבות השעה 23:30 בלילה, וכמצופה מאדם נורמטיבי דחה את נהיגתו שעות ארוכות עד סמוך לשעה 08:00 בבוקר. התובעת הטיחה בנאשם כי שתה שתי כוסות, בעוד שהנאשם שתה שתי כוסיות בלבד. הנאשם טען כי נשף לפחות 10 נשיפות, אך התביעה לא הציגה את פלטי הנשיפה בהתייחס לאותן נשיפות. הנאשם אף תיאר את הססנותו של השוטר אשר הזעיק קצין לעזרה.

דעתי היא כי לא ניתן לקבל את עדות הנאשם אשר הייתה רצופת סתירות, בלתי עקבית, ובחלקה לא נכונה.

בעת עצירת הרכב ציין הנאשם כי בילה במסיבה במועדון וצרף שתי כוסות בירה, אך אינו זוכר מתי צרך בירה. הנאשם נחקר בחקירה נגדית בנוגע לאמרתו כי אינו זוכר מתי שתה בירה השיב: "אמרתי לא זכור מדויק את השעה. אני לא עוקב אחרי זמנים. לא זוכר שאמרתי כזה דבר. אולי אמרתי" (פרוטוקול עמ' 42, שו' 8-9).

בתחקורו תחת אזהרה כשנשאל הנאשם מי נכח עמו במקום בו שתה, השיב: "אף אחד". בחקירה הנגדית התגלה לראשונה כי הנאשם יצא לבילוי בחברת 2-3 חברים. לדבריו, חבריו לא היו צמודים אליו לאורך כל שעות הבילוי במועדון, אך ראו אותו לפני ששתה וגם לאחר מכן.

בעדותו טען הנאשם כי צרך אלכוהול בשעה 23:30. לגרסתו ייתכן כי השוטר לא הבין אותו נכונה, ולכן ורשם את השעה

00:30. עם זאת בתחילת חקירתו נשאל הנאשם והשיב כדלקמן:

"ש. נעצרת בבוקר אחרי שהיית במסיבה?"

ת. כן. יצאתי ממסיבה.

ש. אתה זוכר מתי הגעת למסיבה

ת. בין אחת עשרה לאחת" (פרוטוקול עמ' 41, שו' 15-18).

הנאשם אף אישר בעדותו כי נכח במסיבה שש שעות לערך. בתחקורו תחת אזהרה טען כי בחצות אכל ארוחה. בעדותו לא הייתה בפיו טענה כי אכל במועדון. הפועל היוצא מכך הוא שיש להטיל ספק בגרסתו המאוחרת של הנאשם לפיה שתה בירה סמוך לשעה 23:30 בלילה.

בחקירתו הנגדית טען הנאשם כי לא שתה בירה אלא שני צ'ייסרים קטנים של וודקה. כשנשאל על הסתירה בין שתי הגרסאות השיב: **"תני לי להיזכר באמת - לא זוכר לגבי זה"** (פרוטוקול עמ' 43, שו' 13-18).

הנאשם לא הכחיש כי נדף ממנו ריח אלכוהול אך טען **"אולי הריח נספג חזק. אולי נדבק לי לבגדים. אולי נשפך לי."** הסבר נוסף שמסר בנוגע למקור ריח האלכוהול שנדף מפיו היה **"יכול להיות ששתי הכוסיות ששתיתי הריח נשאר בי או שמהמסיבה' מתחבקים, מתנשקים, ריח זעה בגוף בפנים בזקן. אני מעריך כך"** (פרוטוקול עמ' 43, שו' 4-12).

לטענת הנאשם השוטר לא ידע כיצד להפעיל את מכשיר הינשוף, ונאלץ לבקש סיוע מקצין. לא למותר לציין כי טענה זו כבושה, והשוטר אף לא נחקר לגביה. מעבר לכך, מדובר בשוטר מנוסה, אשר העיד כי עוד בשנת 2009 הוסמך להפעלת מכשיר הינשוף.

הנאשם טען בחקירתו הנגדית כי לדעתו די בכך שנושפים פעם אחת לשם קבלת תוצאה, ואילו הוא נשף מספר פעמים. לאחר מכן טען כי נשף 8-10 נשיפות. בתחילה טען כי השוטר בחר פלט אחד מכלל הפלטים שהמכשיר הפיק. בהמשך שינה גרסתו וטען כי התריע בפני השוטר כי הפלט שעליו חתם כלל אינו מתייחס לבדיקה שנערכה לו.

לא מצאתי כי ניתן לסמוך על טענות אלה. בנוסף, על פי פלט הנשיפה בדיקתו של הנאשם נערכה זמן קצר יחסית לאחר עצירת הרכב, כאשר בין לבין הנאשם הוסע לתחנת המשטרה ונערכה לו בדיקת מאפיינים.

יש להוסיף כי הימנעותו של הנאשם מלזמן לעדות את חבריו שאיתם יצא לבילוי במועדון, אינה פועלת לטובתו. ב- רע"פ 2419/12 אורין כהן נ' מדינת ישראל, ציין כבוד השופט רובינשטיין: **"ההרשעה התבססה, בנוסף לממצאי בדיקת הינשוף, על הודאתה של המבקשת בשתיית משקה אלכוהולי עובר לנהיגה; על עדות עד התביעה (המתנדב אשר עצר את המבקשת) כי הריח אלכוהול מן המבקשת והתרשם שהיא תחת השפעת אלכוהול קלה; ועל הימנעותה מהעדת עדי הגנה, שלכאורה צפוי היה כי יעידו לטובתה"**. כן ראה, רע"פ 2964/12 אלון חי נ' מדינת ישראל.

3. השדרוגים במכשיר הינשוף

ההגנה טענה כי לא ניתן אישור מיניסטרילי (בידי שר התחבורה בהסכמת שר הבריאות, בהודעה ברשומות, לפי סעיף 64ב (א1) לפקודת התעבורה) לשדרוגים שנערכו במכשיר הינשוף. אציין כי לא הובאו בפניי ראיות כלשהן בכל הנוגע לשדרוגים. בא כוח הנאשם הגיש בתיק זה ובתיקים נוספים בקשה לקבלת חומרי חקירה לפי סעיף 74 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982. כב' השופט פרי שדן בבקשה, עיין במסמך בו פורטו כל השדרוגים שנטען כי נערכו למכשיר, ומסקנתו הייתה כי יש לאמץ את הדעה לפיה אין צורך באישור מיניסטרילי (תת"ע 3410-08-15 **מזור שי נ' מדינת ישראל**).

4. בלוני הכיול:

ההגנה טענה כי בית המשפט העליון לא הכשיר תעודות בלון של מפעל קונקרטי כלשהו, וכי התעודות חסרות כל ערך ראייתי ואף מזויפות.

בעניין שרביט קבע בית המשפט העליון כי משלא נגרם עיוות דין למבקשים, אין עילה המצדיקה מתן רשות ערעור בנוגע לקבילותן של תעודות הבלון.

לצורך כך בחן בית המשפט לא רק את הפן הראייתי של תעודות הבלון, אלא אף את הפן המהותי של תקינות בלוני הכיול. לעניין זה נקבע כי "הסיכוי כי תתקיים טעות אך היא לא תתגלה - כיוון ששני בלוני הכיול, זה המשמש לאתחול המכשיר וזה המשמש לאימות השוטף, שוגים שניהם גם יחד ובאותה הטעות עצמה, הן בבדיקה התקופתית והן בבדיקה היומיומית - אינה עולה על כל אפשרות של טעות זניחה אחרת בהפעלת מכשירי מדידה מן הסוג הזה. המשטרה, המפעילה את מכשיר המדידה, נוטלת, כאמור, שולי ביטחון, הגבוהים מאלה שנדרשים על-ידי היצרן, עד שטעות משותפת כאמור וחריגה נוספת ממרווח הבטחון, שעולה על טעות בלתי מסתברת כזו, אינה יכולה לבוא בחשבון המסקנות העובדתיות".

למכשיר הנשיפה עצמו קיימת כיום חזקת אמינות לאור פסיקת בתי המשפט, בפרט לאור פסיקת בית המשפט בעניין עוזרי. בעקבות אותה פסיקה הועלה רף האכיפה לריכוז של 290 מק"ג אלכוהול בליטר אויר, על מנת למנוע טעות במדידה, ולו הזניחה ביותר.

ראה גם, עפ"ת (חי') 44078-08-14 **בן לולו נ' מדינת ישראל**.

בנסיבות דנן, התקבלותוצאות תקינות בשתי נשיפות שנשף הנאשם, והפער ביניהן לא היה משמעותי. בנוסף, לא נמצא פער משמעותי בין תוצאות המדידה של שני החיישנים שבאמצעותם המכשיר מודד את ריכוז האלכוהול בדגימת האוויר הנשוף; חיישן EC המבצע בדיקה אלקטרו-כימית, וחיישן IR המבצע בדיקה באמצעות הקרנת גלי אינפרא אדום על האוויר הנשוף. בנשיפה הראשונה שנשף הנאשם נמדד באמצעות חיישן IR ריכוז של 570 מק"ג אלכוהול, ובאמצעות חיישן EC ריכוז של 565 מק"ג אלכוהול. בנשיפה השנייה נמדד באמצעות חיישן IR ריכוז של 585 מק"ג, ובאמצעות חיישן EC נמדד ריכוז של 575 מק"ג אלכוהול. התוצאה הנמוכה ביותר היא הקובעת את ריכוז האלכוהול, ולכן התוצאה שהתקבלה בבדיקתו של הנאשם היא 565 מק"ג אלכוהול בליטר אויר נשוף.

המכשיר באמצעותו נבדק הנאשם הוצב בתחנת המשטרה, ולכן היה ניח. שתי בדיקות הכיול היומיות נערכו בפער זמנים של כשלוש שעות זו מזו. כפי שהובהר לעיל, שתיהן היו תקינות. בין לבין (החל מהשעה 08:05) נערכה בדיקתו של הנאשם.

למכשיר הספציפי נערכה ביקורת תקופתית ביום 4.12.11, חודשיים לפני בדיקתו של הנאשם, על פיה המכשיר נמצא תקין. במסגרת הביקורת התקופתית בוצעה עקומת כיול באמצעות שישה בלונים גז שבכל אחד מהם ריכוז שונה של אלכוהול, וזאת על מנת לוודא כי המכשיר מכיל ומבצע מדידה נכונה של ריכוז האלכוהול הנקוב בתעודות הבלון, ולא קיימת סטיית תקן משמעותית בין תוצאות המדידה השונות. המכשיר נבדק באמצעות בלונים כיול בערכים של 50 מק"ג אלכוהול, 100 מק"ג אלכוהול, 240 מק"ג אלכוהול, 350 מק"ג אלכוהול, 500 מק"ג אלכוהול, ו- 800 מק"ג אלכוהול.

נערכו חמש בדיקות כיול באמצעות כל בלון גז, ומכאן שעקומת הכיול כוללת **30 בדיקות כיול**. התוצאות היו תקינות, ונמצאה אך סטייה קלה בין ריכוז האלכוהול שנמדד על ידי המכשיר לבין הערך הנקוב בתעודות הבלון, וזאת בהתייחס לבלוני גז בערך של 240 מק"ג אלכוהול ומעלה. כך למשל, בבלון גז בערך נקוב של 349.8 מק"ג אלכוהול (ערך יעד 350 מק"ג אלכוהול), התוצאה הממוצעת שהתקבלה בחמשת בדיקות הכיול שנערכו באמצעות חישן IR, עמדה על 348 מק"ג אלכוהול. בבלון גז בערך נקוב של 501.2 מק"ג אלכוהול (ערך יעד 500 מק"ג אלכוהול), התוצאה הממוצעת שהתקבלה בחמשת בדיקות הכיול שנערכו באמצעות חישן IR, עמדה על 493.6 מק"ג אלכוהול.

כזכור, בעניין שרביט נקבע כי הסיכוי כי תתקיים טעות כיוון ששני בלונים שונים שניהם גם יחד, ובאותה טעות עצמה, אינו עולה על האפשרות של טעות זניחה אחרת בהפעלת מכשירי מדידה מהסוג הזה, וזאת בהינתן שהמכשיר נבדק הן בבדיקה תקופתית והן בבדיקת כיול יומית. במקרה דנן נבדק כיולו של מכשיר הנשיפה בבדיקה התקופתית לא באמצעות בלון גז אחד (כפי שצוין בעניין שרביט) אלא באמצעות שישה בלונים גז שונים, וזאת בנוסף לבדיקת הכיול היומית שנערכה באמצעות בלון גז אחר.

אני סבורה כי יש במצבור הנתונים כפי שהובאו לעיל כדי לשכנע בדבר נכונות מדידת האלכוהול בגופו של הנאשם.

בא כוח הנאשם הציג לעיוני את תגובת המדינה לבקשה להוספת מוצגים שהוגשה ב- רע"פ 2867/14 **יעקב ברוך ואח' נ מדינת ישראל**. בתגובה זו ציינה המדינה שאכן קיימת אי בהירות בסוגיית הזיקה שבין חברת s.t.g לבין חברת Spantech, והציעה כי הדיון יוחזר לבית משפט לתעבורה לשם בחינת הזיקה האמורה.

בפסק הדין שניתן ביום 18.10.15 על-ידי הרכב של שלושה שופטים ב- רע"פ 2867/14 הנ"ל, קבע בית המשפט העליון כי עניינם של המבקשים יוחזר לדיון בפני בית משפט השלום לתעבורה במחוז מרכז, **"וזאת לצורך השלמת התשתית העובדתית על ידי הצדדים בסוגיית 'תעודת הבלון', שעמדה במוקד הבקשות למתן רשות ערעור שלפנינו (היינו: בשאלה האם לצורך עמידה בנטל ההוכחה המוטל על המשיבה לצורך הרשעה בעבירה של נהיגה בשכרות על יסוד בדיקת 'ינשוף', עליה להציג את תעודת בלון-הכיול, שבאמצעותו כויל המכשיר האמור, ואף בשאלת הזיקה בין חברת STG לחברת Spantech בהקשר האמור), וכן בכל סוגיה נוספת שיטענו לה הצדדים ואשר בית המשפט המברר יראה לדון בה על פי שיקול דעתו."**

כללו של דבר:

אני סבורה כי הובאו די ראיות שיש בהן כדי לשכנע בדבר נהיגתו של הנאשם בהיותו שיכור. בכלל זה יש להביא בחשבון את ריכוז האלכוהול הגבוה שנמדד בגופו, ריח האלכוהול החזק שנדף מפיו, הודאתו כי צרך שתי כוסות בירה, גרסתו הבלתי משכנעת וכן הימנעותו מזימון עדים רלוונטיים.

בנסיבות דנן, על תעודות הבלון רשומים פרטיה של חברת Spantech, אך ניתן להסיק כי בפועל בלוני הכיול יוצרו על ידי חברת s.t.g. אני סבורה כי יש לתת משקל לעובדה שלא הובררה הזיקה שבין שתי החברות, על ידי הקלה ניכרת בענישה שתוטל על הנאשם.

לאחר כל האמור לעיל, ארשיע את הנאשם בעבירה שיוחסה לו בכתב האישום.

ניתנה היום, י"ד תמוז תשע"ו, 20 יולי 2016, במעמד עו"ד קליין מטעם התביעה ועו"ד קולקר מטעם הנאשם.